TOVERI
(THE COMRADE)

The organ of the Finnish workers in the Western States. The only Finnish Daily in the West. Published Daily, except Sunday, at Astoria, Oregon, by the Western Workmen's Publishing Society.

Office Seventh and Commercial St., Opposite Post Office.
Phone: Office 365, Editorial Dep't 832
Post Office Address:
TOVERI, Box 99, Astoria, Ore.

EDITORIAL STAFF
Elis Sulkanen, Managing Editor, Sulo Syvänen, Alex Sevo, Toivo A. Johnson, A. N. Koskela.

Entered as second-class mail matter July 18, 1912, at the Post Office at Astoria, Oregon, under the Act of March 3, 1879.

Venäjän kauppa ja Yhdysvallat

Venäjän Neuvostohallitus on hyväksynyt suunnitelmat, joiden mukaan ulkomaalaisille kapitalistiryhmille ja teollisuuden edistäjille luovutetaan määrätyillä ehdoilla ja jokaisessa suhteessa Neuvostohallituksen hyväksymillä periaatteilla oikeuksia ja tilaisuuksia erinäisiin luonnonrikkauksiin ja niiden kehittämiseen määrätyissä osissa Venäjää: Venäjän luonnonrikkaudet ovat suunnattomat ja ne miellyttävät varsinkin sellaisia Europan maita, jotka välttämättömästi tarvitsevat ulkoa tuottaa raaka-aineita teollisuutensa ylläpitämiseksi. Englanti tässä suhteessa on kireimmässä asemassa ja siitä johtuu, että englantilaiset ovat suosiollisimmin suhtautuneet tämänlaisten suunnitelmien rakentamiseen.

Yhdysvaltain kapitalistit ovat näihin asti katsoneet tarpeettomaksi kaikki "äärimmäiset" toimenpiteet raaka-ainevarastojen haltuunsa haalimiseksi. Mutta sota kulutti suunnattomasti luonnonrikkauksia ja yleensä inhimillisen työn tuotteita ja siten epävarmistutti teollisuuden tulevaisuutta. Sota tuotti suunnattoman määrän velallisia ja köyhtyviä valtioita, joiden kykenemättömyydestä sitoumuksiensa suorittamiseen kärsii Yhdysvaltain kapitalismikin. Ja siitä syystä kylmästi tulevaisuutta eteen katsovat, kaukonäköiset kapitalistit vaativat kauppasuhteiden alottamista Neuvostovallan kanssa.

Yhdysvaltain teollisuuden elämän tila ei ole tänä päivänä innostuttava. Työttömyys on suuri ja on yhä lisääntymässä. Liike-elämä on epävarmaa. Vararikot ovat jokapäiväisiä. Tämä asiantila ei johdu niin paljon varastoissa olevasta liikatuotannosta kuin kapitalistisen talouden yleisestä ahdinkotilasta, jolloin ei ole näkyvissä mitään tietä laajentumiseen sen kaamean rommahduksen takia, mihin koko maailman kapitalistinen talous sodan seurauksena joutui. Kapitalismin parhaimmat expertit vapisevat ja sulkevat silmänsä tämän asian tilan edessä. Vain taantumuksen tuhmistuttamat selittävät parannuksen lähteeksi "uudistukset", jotka perustuvat työväenluokan ankarampaan riistämiseen ja työläisten alistamiseen kapitalismin mahtivoimien alaiseksi entistä täydellisemmin. Toiset kertaavat kuluneita fraaseja koko kansakunnan yhteisestä ponnistuksesta taloudellisen elämän järjestämiseksi. Ja vain selvänäköisimmät ja realisesti ajattelevat uskaltavat ehdottaa kaupan alottamista Venäjän kanssa.

Painostus luonnollisten suhteiden rakentamiseksi tuon vallankumoukselliseen maan kanssa käy päivä päivältä suuremmaksi. Työttömyydestä kärsivä työväestö osottaa kaupan tuomiin uusiin mahdollisuuksiin tavaroiden valmistamiseksi ja tehtaiden käynnissä pitämiseksi. Eikä työväestöä ole pelottamassa muut kauppasuhteiden tuomat mahdolliset seuraukset, koska alkeellisellakin luokkatiedon asteella olevat työläiset paremmin kuin porvarit voivat sopeutua ajatukseen kaikkien yhteiskunnallisten järjestelmien muutoksesta, jonka kynnyksellä koko maailma todellisuudessa on. Tämän asian tietää yksi ja toinen kaukonäköinen kapitalistikin. Mutta heidän täytyy asettua kannalle, joka päivän politiikan kannalta vain on mahdollista ja tyytyä yhteiskunnallisen vältämättömyyden pakkolakiin.

Samaan aikaan kuin Yhdysvalloissa taantumuksen asianajajat julkaisevat päivittäisiä "uutisia" sekasorrosta Venäjällä ja Leninin surmasta, kuolemasta tai karkaamisesta, nousee yhä suuremmaksi vaatimus kauppasuhteiden uudelleen järjestämiseksi itse kongressissakin. Englannin kilpailu pelottaa. Ja Japanilta on tiedusteltu mitä se aikoo tehdä kaukaisessa idässä, jolla on kiinteä yhteys Venäjän suhtautumisen kanssa. Totuutta ei voida niin olemattomaksi tallata, että Venäjän työväenvallan vaikutus häipyisi olemattomiin nykyisessä kapitalismista kärsivässä maailmassa. Parhaimpana todistuksena siitä ovat ne suuret kirje- ja vastalauseröykkiöt, mitä hallinnollisissa viroissa olevat ja erikoisesti kongressimiehet saavat ympäri maata ja joissa vaaditaan hallituksen Venäjän politiikan muuttamista. Martensin karkoittaminen pikemmin vain lisäsi mielenkiintoa tämän poltiikan muuttamisharrastukseen.

"SUOMEN SOSIALISTINEN TYÖVÄKI SAANUT ARVOKKAAN JOULULAHJAN"

Tällä otsikolla kirjoittaa S. Työmies "miljoonanmarkan" S. S. Työväenpuolueelle saapumisesta seuraavaa:

Joulun edellä saapui Suomen Sosialistisen Työväenpuolueen toimistoon ilmoitus, että puolueelle on saapunut Amerikasta 1,000,000 markkaa.

Jo pitemmän ajan olemme tienneet, että Amerikan suomalaiset sosialistiset työläiset ovat koonneet n. s. miljoonanmarkan rahastoa työväenliikkeen uudelleen rakentamiseksi Suomessa. Siitä, kenen käytettäväksi rahat annetaan, on oltu epätietoisia. Huhut ovat tienneet kertoa, että sos.-dem. puolue saisi sen. Toiset taas ovat väittäneet, että se ennemmin luovutetaan sos.-dem. Nuorisoliitolle kuin sos.-dem. oikeistoherrojen klikille.

Sanomalehtien palstoillakin asiaa on pohdittu. Varsinkin sos.-dem. lehdet ovat asiasta melua pitäneet. Sosialistiset lehdet sensijaan ovat olleet asian suhteen verrattain vaiteliaita; sillä he ovat vahvasti luottaneet Amerikan suomalaisten työläisten luokkatietoisuuteen. Ja tämän vakaumuksen perusteella he ovat uskoneet, että toverimme valtameren toisella puolella lahjoitusta tehdessään tulevat sen luonnollisesti tekemään varsinaiselle työväelle. Niin on nyt tapahtunutkin. Joulun edellä saapui puolueemme toimistoon ilmoitus, että puolueelle on saapunut yksi miljoona nostettavaksi.

Palaamme rahaston syntyhistoriaan yksityiskohtaisemmin myöhemmin. Rajotumme tällä kertaa toteamaan vain sen seikan, että Suomen Sosialistinen Työväenpuolue on jälleen saanut yhden todistuksen siitä, että puolue ei pyri työläisten luokkataistelurintamaa rikkirepimään, kuten sosialidemokraatit väittävät, vaan että se pyrkii kokoamaan työläiset yhteiseen rintamaan sosialismin punaisen lipun juurelle ei ainoastaan kansallisesti, vaan myöskin kansainvälisesti. Kaukaisen Lännenkin työläiset tajuavat jo tämän. He näkevät sen tosiasian, että miljoonaiset työläisjoukot kaikkialla maailmassa karistelevat hartioiltaan tuhatvuotisia kahleitaan. He kuulevat jo kahleitten katkeilevan. Mutta he näkevät myöskin erään huolestuttavan ilmiön: Osa työväestöstä rypee vieläkin sosialidemokraattien rämeittämässä liejussa. Mutta Amerikan suomalaiset työläiset ovat tehneet myöskin sen havainnon, että Suomessa kohoaa uusi luokkataistelupuolue: *Suomen Sosialistinen Työväenpuolue*, joka on ryhtynyt tarmokkaisiin toimenpiteisiin työläisjoukkojen liejusuohon vajoamisen estämiseksi. Jotta tämä työläisjoukkojen pelastaminen sosialidemokratian lumoista voisi tapahtua mahdollisimman joutuisasti ja jotta kaikkien maitten köyhälistön unelmoima yhteiskunnallinen olotila, *sosialistinen työn ja tasa-arvon yhteiskunta*, saavutettaisiin mahdollisimman pian, ovat toverimme tällä arvokkaalla joululahjalla meitä muistaneet. Sillä meidän voittomme on myöskin heidän voittonsa.

Suomea puhuvat toverimme valtameren toisella puolella: *Ottakaa vastaan parhaat kiitoksemme: Olkaa vakuutettuja siitä, että lahjanne tulee käytettyä köyhälistöluokan etujen mukaisesti: Meitä kannustaa luokkataistelumme selvänäpitämiseen kaikkien maitten köyhälistön yhteinen asia ja kymmenien tuhansien murhattujen aatevelji-emme muisto. Heidän viaton verensä on virrannut Pohjolan talvisille hangille.*

VÄKIJUOMIEN SALAKAUPPA

Paloviinan eli "korpirojun" salapoltto, salakuljetus ja salamyynti on nykyisn jo muodostunut järjestelmällisesti toimivaksi ja virkavallan suojelemaksi laitokseksi. Kaupungeissamme eivät niin sanotut "koiratorpat" pystyisi likettään harjottamaan ilman virkakuntien suostumusta. Yksinkertaisin asia mailmassa olisi poliisille saattaa lainrikkojat edesvastuuseen. Kuitenkaan, joitakin hallituksen kieltolainvalvojien toimittamia vähäpätöisiä vangitsemisia lukuunottamatta, ei koskaan kuulla poliisin ahdistelevan säännöllisestsi toimivia "sokeita porsaita" Silmänlummeeksi ahdistetaan joitakin viinarenkaan ulkopuolella toimivia pikkusalakaupitsijoita, tai napataan kiinni työläisiä, jotka lanttinsa ovat koiratorppiin kantaneet. Muutamia kirkollisia piirejä lukuunottamatta, jotka heikosti ovat koettaneet vastaanpotkia ja tehdä poliisiskandaaleja, niinkuin esimerkiksi Astoriassa, vallassaolijat yleensä ummistavat silmänsä viinaliikkeelle. Sitä ei tahdota poistaa, eikä voidakaan poistaa voittojärjestelmän aikana. Kieltolain rikkominen on yksinkertaisesti muodostunut säännöllisesti toimivaksi koneistoksi liikevoittojärjestelmässä, jota ylemmät luokat, sensijaan että haluaisivat sen tukahuttamista, sitä pikemminkin suosivat. Kun vallassaolijat kerta näin tahtovat ja kun voittojärjestelmä yhä vallitsee, ovat reformistien ja joidenkin kirkollispiirien nostamat poliisiskandaalit tarkotustaanvastaamattomia . Asia ei parantuisi, jos esimerkiksi poliisipäällikön virkaan vaihdetaan toinen henkilö olkoon hän vaikka kuinka harras raittiusmies. Yleensä poliisilaitoksemme eivät ole kehuttavien henkilöiden käsissä, mutta salakaupan rehottamiseen ei poliisikunta sinänsä ole syyllinen. Kussakin kaupungissa pitää vissi yhteiskuntaluokka, porvarit, hallitusohjaksia käsissään ja virkakoneisto tekee tai on tekemättä ainoastaan sen minkä hallitsevat prominenttikansalaiset suvaitsevat.

Oregonin lainlaatijakunnassa on eräs reformisti Farrel nimeltään viime päivinä esittänyt lakitekeleen, jonka tarkotuksena olisi perustaa erikoinen kieltolakikomissioni Oregonin valtioon. Nähden miten mahdotonta on saada nykyisiä virkakoneistoja saattamaan edesvastuuseen kieltolainrikkojia, tämä edustaja tahtoisi luoda erikoisen viraston, jolla tulisi olemaan valta poliisin ja yleistensyyttäjienkin yli rikollisten edesvastuuseen saattamisessa. Tämmöinen virasto olisi vastenmielinen porvaristolle. Sen olemassaolo muodostuisi kokonaan ristiriitaiseksi vallitsevan järjestelmän kanssa, joten porvarit eivät semmoista tule suvaitsemaan. Siten on ymmärrettävä Portlandissa ilmestyvän Morning Oregonian kiihkeä oppositsioni sanottua lakitekelettä kohtaan. Sättiessään Farrelin esitystä lehti lainaa luvun Yhdysvaltain perustuslaista, osottaakseen että lakiesityksessä kieltolakikomissionille annetut valtuudet loukkaisivat "ihmisten pyhimpiä oikeuksia." Kieltolakivirkailija voisi muka tunkeutua kenen tahansa kansalaisen asuntoon häväisemään kodin pyhyyttä röyhkeällä etsinnällä ja kenen tahansa kansalaisen, joka sattuu kantamaan paperinyyttiä kainalossa voisi tuollainen virkailija pysäyttää toimittaakseen henkilökohtaisen tarkastuksen. Näin vetoaa tämä arvon taantumuslehti nyt perustuslakiin, vaikka unohti sen kokonaan silloin kun rauhallisten työläisten laittomia joukkovangitsemisia toimitettiin ja heidän kotejaan tarkastettiin "vuosi sitten" kommunistien ja i. w. w.-läisten jahdin aikana.

Valveutunut taisteleva työväestö pitää väkijuomaliikettä vihollisenaan. Vaikka käsitämmekin paheen oleelliseksi ja poiskitkemättömäksi kapitalistisen voittojärjestelmän aikana, tulee meidän kaikin keinoin vastustaa pahetta vahvistaaksemme luokkamoraalia. Hyökkäyksissä kapitalistista järjestelmää vastaan, työväki lakkaamatta käyttää aseenaan myös väkijuomaliikenteen mätäpaisetta toteamalla, että kapitalistinen järjestelmä on kyvytön ja haluton sitä poistamaan niinkuin se on kyvytön ja haluton poistamaan prostitutsionin pahetta, ja milloin taantumus valmistaa taistelua kieltolain poistamiseksi, ninkuin nyt jo valmistellaan, silloin astuu valveutunut työväki tarmolla vastustamaan näitä aikoita. Toisenlainen menettely olisi oman luokka-asiansa pettämistä.

Ennen ostoksille lähtöänne tarkastakaa Toverin ilmotus-osastoa.

JUTUN JATKOA

"Kavahda lahjoja tuovia kreikkalaisia"

Uusissa oloissa voi tavata hyvin outoja vuodekumppaneita.

Raivaaja, jonka johtosakki on menettänyt luokkatietoisten proletaarien kannatuksen, silittää nyt hellävaroen tuplajuuta. Kriitillisinä hetkinä, tämmöisinä kuin nyt, jolloin laiva on ajettu valheellisten suuntamerkkien takia karille, kaivataan apua, katsomatta miltä suunnalta sitä tulee. Nykyisessä hädässään onneton Raivaaja toivoo apua tuplajuusta, tai tarkemmin sanoen siltä tuplajuun johtavalta ryhmältä, joka taloudelliseen opportunismiin turvautuen hylkää marxilaisen sosialismin viitottaman tien. Valtiollinen opportunismi, jota Raivaajan nykyinen johto edustaa, etsimässä tukea taloudelliselta opportunismilta — eikös siinä olekin sopivat vuodekumppanit? Ne ovatkin oikeastaan kaksoisveljet keskenään, joskin riitaiset kaksoisveljet. Mutta löiväthän Pilatus ja Herodeskin veljenkättä yhteisen vaaran uhatessa.

Mitä ajattelevat tuplajuun proletaarit seuraavastakin "uuden ystävän" päänsilityksestä. Lainaten Socialist Review-lehdestä I. W. W. liiton kokemuksia kuluneen kolmen vuoden aikana selostavan kirjotuksen, Raivaajan jutustelija itkee tuplajuulaisten puolesta:

"— — — Jos I. W. W. voisi välttyä siltä hajotukselta, mitä erinäiset kiihkoilijat ja oikeaoppiset voimat tekevät kaikkien maiden työväenliikkeissä, niin epäilemättä I. W. W. kestäisi koetuksen. Ulkopuolinen hyökkäys ei ole niin vaarallinen millekään työväenjärjestölle kuin hyökkäys sisältäkäsin.

Täyttää kumminkin siltä, että I. W. W:n keskuuteen on tunkeutunut armeija sisältäpäinhajoittajia. Suomalaistenkin keskuudessa näyttää tämmöinen toiminta sangen laajalta ja järjestelmälliseltä."

Tämmöinen huolestuminen tuplajuulaisten puolesta Raivaajassa näyttäisi ehkä kauniilta, ellei Raivaajan erinomainen jutustelijaosaston sotkumestari pilaisi koko juttua ja paljastaisi petollisuuttaan asettamalla heti noiden krokodiilin kyynelien jälkeen toista juttua otsikolla "Itsenäisyyden uhrit." Tahdomme kiinnittää tuplajuulaisten ja etenkin Tacoman tuplajuulaisten huomiota siihen:

"Siitä lienee kai jo pitemmän aikaa kulunut kun Tacoman, Wash., S. S. Osastosta muodostettiin omituinen kansallisseurakunta, joka ristittiin 'Tacoman Suom. Työl. Klubi'. Tämän seurakunnan avulla toivottiin suoraa tietä päästävän vallankumoukseen. Nyt on sanottu klubi päässyt jo niin lähelle vallankumousta, ettei mitään sosialismin opetusta ja sosialismia selostavaa kirjallisuutta kaivatakaan. Mutta antakaamme sananvuoroa Toverin tacomalaiselle kirjeenvaihtajalle. Toverin n:o 302 kirjotetaan Tacomasta seuraavaa:

"'Tietämättömyydestä johtuva häyttömyys huipussaan.

"'Tacoman Suom. Työl. Klubi viime keskiviikkoiltana pitämässään kokouksessa teki sellaisen inhottavan, kaikkea järkeä ja johdonmukaisuutta vailla olevan päätöksen, että Klubin toimeenpanemissa iltamissa ja kokouksissa ei saa levittää sos. puoluee kustantamaa, toisin sanoen sosialistista kirjallisuutta.'"

"Näin sitä kansalliset seurakunnat yksi toisensa perään sivistyvät lännelläkin. Who is next."

Tämän yhteydessä emme tahdo kajota muuhun. Tarkotuksemme on vain tuoda esille Raijaavan ristiriitaisuudet ja petollisen kaksinaamaisuuden. Opetus: Kavahda lahjoja tuovia kreikkalaisia!

"Uutta" parlamentarismia

Kukapa meistä ei olisi tuntenut klusallista kirvelyä sen johdosta, etä yhdessä tai toisessa tilaisuudessa on jonkunlaisilla järjestystoimenpiteillä riistetty meiltä oikeus esiin tuoda arvoisia mielipiteitämme. Useasti kokouksissa yhdellä tai toisella tavalla estetään meitä tulkuttamasta mielin määrin.

Ja tähän parlamenttarismin erääseen ominaisuuteen perustuukin sitte se, että joskus tulee hurja metelä, äänekäs riita ja aletaanpa puhua käsin. Japanin parlamentissa on tuon tuostakin arvoisa herra edustaja Keli tarttunut virkaveljensä Kaii'n harjaksista kiinni ja pannut pikku tanssit toimeen hänen pulpetillaan. Puheenjohtaja, joka tällaista järjestystä kammoksuu, turvautuu nuijaan ja kolkuttelee asianomaisen aivokapan suojustimille osottaakseen monarkismin vallan paremmuutta parlamentarismiin verraten.

Mutta ei vain itämaille rajoitu tämänsuuntainen parlamentarismi. Länsimaatkin pääsevät siitä osallisiksi joskus.

Meillä on nyt kunnia kiinnittää huomiotamme vaatimattoman Belgian parlamentin istunnossa tapahtuneeseen välikohtaukseen.

Englanti, parlamentarismin klassilisena maana, on tehnyt selväksi, ettei parlamentissa saa puheenvuoroa kuka haluaa ja koska haluaa. Englannin työväenpuolueen edustajillekin on annettu puheenvuoro, kun ne ensin ovat luvanneet olla kiltisti ja ovat suostuneet johonkin kompromissiin. Vasta sitte puheenjohtaja on huomannut edustaja Hendersonin tai jonkun muun hänenlaisensa. Muuan belgialainen entinen sotilas tiesi tavan. Mutta hän katsoi sopimattomaksi kerjätä suun vuoroa, vaan sen sijaan laukaksi kolme revolverinlaukausta ja siitä johtunutta huomaavaisuutta hyväkseen käyttäen alkoi puhua edustajille. Sotilas sanoi sitte vain sellaisen koruttoman tosiasian, että hallitus on nyt jättänyt heidät, entiset sotilaat, ja että palkkio joka heille on luvattu, olisi nyt suoritettava.

Emme satu tietämään miten "sosialisti" Vandervelde suhtautui tämmöiseen tapaukseen. Mutta hämminkiä se vain synnytti.

VENÄJÄLTÄ

AATELISIA JA PORVAREITA TUOMITTU KEINOTTELUSTA.

"Kr. Gaseta" ilmoittaa, että Moskovan vallankumoustribunaalissa on tuomittu seuraavat Moskovan porvarit: kreivi ja kreivitär Sheremetjev, Rasorjenov, Naidenov, Kusnetsov, Shtshukin ja Shtshurinski. Kaikkia heitä syytettiin laittomasta rahojen nostamisesta kansallistutetuista liikkeistä. Shtshurinski pääkeinottelijana ammuttiin, muille tuomittiin vankeusrangaistusta. Kreivi Sheremetqev palveli vankina saattovartijastossa, joten hän sai toisinaan ohjailla sukulaisiaan ja ystäviään, milloin Lubjankan, milloin Butyrskin tyrmään.

VALLANKUMOUKSEN ESITAISTELIJOITA MUISTETAAN.

Jouluk. 26 p:nä Moskovassa tomitettiin suurin juhlallisuuksin Prohorovin kutomatehtaan luona muistopatsaan peruskiven sekä ent. Schmidtin tehtaan raunioilla tulevan työväentalon peruskiven laskeminen vuoden 1905 kapinan sankarien muiston kuistamiseksi. Tilaisuudessa olivat läsnä m. m. neuvostojen edustajakokouksen jäsenet.

WRANGELIN PAKOLAISLAUMAT ALKAVAT PYRKIÄ KOTIMAAHANSA.

Moskovan "Isvestija" kertoo, että ne pakolaiset, jotka siirtyivät Krimiltä Wrangelin romahduksen aikana Konstantinopoliin ovat kääntyneet Nansenin ja Adorin, Sveitsin entisen presidentin välityksellä neuvostohallituksen puoleen pyynnöllä, että heidän sallittaisiin palata takaisin Venäjälle.

TAYLORIN JÄRJESTELMÄN SOVELLUTTAMISTA VAADITAAN.

Liikennetyöläisten liiton keskuskomitean etelässä oleva toimisto on kääntynyt Trotskin puoleen kirjelmällä, jossa Ekonom. Shisnin kertoman mukaan ilmoittaa, että on välttämättömästi otettava viivyttelemättä käytäntöön Taylor työjärjestelmä työn järjestämiseksi tieteellisten perusteiden mukaan ja työläisten riittämättömän työntuottavaisuuden poistamiseksi.

SOKERIN TARVE.

Vuotuinen sokerin tarve neuvostotasavallassa arvioidaan "Ekonom. Shisnin" tiedonannon mukaan 5½ miljoonaksi puudaksi. Elintarvekomisariaatin käytettävänä oli marraskuun 1 päivään mennessä vain 9½ tuhatta puutaa. Ukrainassa on tosin sokeria 4 miljoonaa puutaa, mutta sitä ei ole voitu sieltä kuljettaa rosvojoukkueiden takia, jotka ovat tehneet hyökkäyksiä tehtaisiin, pakkoluovuttaneet tavaralähetykset ja riisuneet aseista niiden vartiostot. Tammikuusta alkaen heinäkuuhun oli Ukrainassa lastattu sokeria 930 tuhatta puutaa Venäjälle lähettämistä varten, mutta Moskovaan asti saatiin siitä kuljetetuksi ainoastaan osa.

VENÄJÄN KAUPPA VIRON KAUTTA.

Viron kauppa- ja teollisuusministeriön tilastollinen osa on julkaissut tilastotietoja Viron transitokaupasta Venäjän kanssa sodan lopusta joulukuun 1 päivään 1920. Tilaston mukaan on Viron kautta viety Venäjälle tavaroita yhteensä 11,895.1 tonnia ja Venäjältä tuotu ja edelleen lähetetty Viron kautta ulkomaille 3,538.6 tonnia.

Venäjälle viedyistä tavaroista on suurin määrä rautaa ja terästä sekä niistä valmistettuja tuotteita, nimittäin 2,111.1 tonnia. Tina- ja vaskitavaroita on viety 1,688.5 tonnia, kemiallisia aineita ja tuotteita 1,550.1 tonnia, nahkaa ja nahkatuotteita 1,399.4 tonnia, kiyihiiliä 1,142.6 tonnia, suolaa 839.5 tonnia, tekstiilituotteita 613.3 tonnia, maanviljelyskoneita 562.7 tonnia, paperia 470.1 tonnia, elintarpeita 385.7 tonnia j. n. e.

Venäjältä on tuotu melkein yksinomaan faneeria ja pellavaa, edellistä 2,382.1 tonnia ja jälkimäistä 1,132.9 tonnia.

YHTEISKUNNALLISIA JA VALTIOLLISIA VIRTAUKSIA ULKOMAILLA

NEUVOSTO-VENÄJÄN TAISTELUT AMERIKASTA KATSOTTUINA

Tov. Santeri Nuortevan puhe suomalaisille vallankumoukselliselle.

(Jatkoa)

Eräs amerikalainen sosialistitaiteilija on maalannut taulun, jossa Lloyd George, Clemenceau, Wilson ja Orlando saman pöydän ympärillä istuen ovat yhdessä laatimassa Versaillesin rauhansopimusta, jotka turvaisi heille sodalla ryöstetyn saaliin ja pysyväisen rauhan senjälkeen. Allekirjoituksen tapahtuessa laskee heidän taakseen ilmestynyt Leninin haamu kirjoittajain päitten taitse Versaillesin paperin päälle oman paperinsa, jolla nimensä erehdyksestä kirjoittaneina voittajat langettivat oman kuolemantuomionsa. Maalaus sisältää syvällisempää totuutta kuin ensi näkemältä luulisikaan. Maailma on nykyään sellaisessa tilassa, että kapitalistiluokan tulisi oman pelastuksensa nimessä unohtaa keskinäiset riitansa, hajaantumatta järjestykseen yhteistä vihollistaan, työväenvaltaa vastaan. Samoin on työväenkin, voidakseen kulkea voittoisaan rynnäköön, unohdettava kaikkinaiset keskiset kahnauksensa. Vaikka kapitalistiluokka onkin yleensä työläisiä tietoisempaa, on sen nykyisissä vaiheissa riistäjäluonteensa vuoksi ollut vaikea säilyttää yksimielisyyttään. Heidän politiikassaan Neuvosto-Venäjään nähden on ollut havaittavissa samaa. Vaikka he yhtä paljon ovat vihanneet ja parjanneet, niin silti he omilla tahoillaan suunnittelevat tulevaisuuttaan eri tavalla. Englannin aloittama kaupanhieronta synnytti Ranskassa pahaa verta. Työväenluokan voimakkuus Italiassa on vaikuttanut sen hallituksen lähestymispolitiikkaan. Amerika, joka tähän asti on parjaavinta kieltä käyttänyt, katsoo nyt hetken tulleen päästä Venäjän taloudellisia etuja hyväkseen käyttämään ja on ryhtynyt siinä suhteessa huomattaviin erikoistoimenpiteisiin. Epäkohteliaisiin suomalaisiin nähden pitää poliittisesti paikkansa heidän oma sanontansa, että "kun kovalle ottaa, niin koiraskin poikii". Huolimatta kaikista usutuskeinoista, alkavat Suomen lahtarit uskoa, ettei maailman kapitalistien harjoittama hajoitustyö ja yllytys vihaan Neuvosto-Venäjää vastaan enää pitemmälle vetele. Ja meidänkin tällä puolella on totuttava siihen ilmiöön, että Mannerheimin Suomen ja Neuvosto-Venäjän kesken on syntymässä rauha jonkunmoiseksi suhteitten järjestelyksi kahden niin vastakkaisen valtion välillä. Siten lakannevat Suomen puoleisilta pensaitten juurilta lasketut väijytyslaukaukset rauhallisia maanteillä kulkevia kohti sekä talojen polttamiset.

Loyd Georgen ja ulkoasiain komisariaatin välinen miltei jokapäiväiseksi kiihtynyt rakkauskirjeiden vaihto muodostaa poliittisesti jonkunmoisen ilmapuntarin. Hänen kirjeittensä sävystä voidaan päätellä, millä tolalla asiat ovat maailman kylillä menossa ja millä kurssilla Venäjän osakkeet noteerataan. Kun neuvostojoukot seisovat Varsovan edustalla ja meidän suomalaiset toverimme, majaillessaan 6 virtan päässä kaupungista nuotioillaan, haaveilivat seuraavana päivänä kaupunkiin työntymistään, oli Lloyd George kirjeissään erittäin kohteliaassa vireessä. Vedoten eräässäkin kirjeessään meidän kauniisiin periaatteisiimme, ettemme olisi pahoja puolalaisille. Kun meidän etenemisemme alkoi vähitellen kääntya perääntymiseksi, lakkasi Lloyd Georgekin meille kokonaan kirjoittamasta. Ja kun sitten selveni, että me, kuten tavallisesti käy omia voimia liiaksi arvioidessa ja vastustajan väheksyttäessä, olimme saaneet vakavanpuoleisen tappion, joutuessamme perääntymään satakunta virstaa, äityi Lloyd Georgekin meitä aivan hävyttömän röyhkeillä kirjeillä paiskomaan. Milloin kaikenlaisia vaatimuksia esitellen, oli hänen mieleestään jo puna-armeijankin kokonaan lakattava kaikesta vastustuksesta, milloin taas oli meidän mistä hyvänsä vain löydettävä hänelle takaisin tuotavaksi ammoin Venäjällä hävinnyt englantil. sotamies, muuten tulisi käymään niin hullusti tai hirvittävästi. Wrangelin rintamalla asiain huonontuessa, jatkui samansävyisiä peloitteluja. Ja kun Wrangel kääntyi Mustaa merta kohti, muuttui vastapelaajammekin sen mukaan huomaavaisemmaksi. Sikäli kuin tilanne muuttuu ja englantilaiset sattuvat saamaan vihiä siitä, että joku toinen kauppias pääsisi heidän edelleen, pyrkivät he sen mukaan väleihin ja muunkinlaiseen tavaravaihtoon, kuin siihen, että heille tukuttain lähjoteltaisiin Moskovan tyrmiin teljettyjä urkkijoita vastakorvaukseksi Venäjälle palaavista kumoukselliseista sotavangeista y. m.

Te kolme vuotta Venäjällä pakolaisuudessa eläneet olette kokeneet Neuvosto-Venäjän myötä- ja vastoinkäymiset. Monella, näitä vain kovina vuosina pitäneille, häämöittää Suomi vehnäpullien ja kahvin kaivattuna maana. Ne päättävätkin lopettaa rajan auettua vaelluksensa täällä vieraassa erämaassa, merkitsemällä päiväkirjaansa eletyt ajat synkkinä tapauksina elämässään. Mutta puhuja uskoi kuitenkin, että nämä vuodet eivät sittenkään voi häipyä näkymättömiin.

Suomen kuuluessa vielä Venäjän yhteyteen me työläisetkin olimme eristettyinä ja omahyväisinä omassa pienessä työväenliikkeessämme. Me emme tunteneet Venäjän työväenluokkaa ja sen toimintaa. Sikäli kuin tunnettiin, niin jonkunmoisella ylemmyydellä ja kylmyyden tunteella käsitimme sitä väärin. Me olimme perin ylpeitä siitä, mitä meillä oli. Meillä oli tapana kerran vuodessa oikein tilastollisesti tarkata, kuinka monta työväentaloa oli taasen vuoden kuluessa rakennettu entisten lisäksi, ja kuinka monta niitä on kaikkia yhteensä; pidimme tarkkaa selvää perustettujen soittokuntien ja lauluseurain lukumäärästä ja kuinka monella äänellä meillä olkein osataan laulaa. Osuuskauppojen lukumäärä oli yhtä suurena ylpeyden aiheuttajana.

Ja kun sitten kurkistettiin rajan taakse, niin nähtiin kaikki siinä valossa, kuin tahdottiinkin katsoa. Haavat vain hämärästi aavistivat sen epätoivoisen taistelun vaikeutta, suuremmoisuutta ja uhreja, jota Venäjän työväestö kävi tsaarivaltaansa vastaan. Emme ainakaan olleet tarpeellisella tarmolla mukana. Ja tästä vallankumouksen kokemuksen puutteesta me olemme saaneet maksaa kalliin hinnan. Suomen porvaristo sen maksatti meille v:n 1918 keväällä. Me emme olleet oppineet ajattelemaan, emmekä kokemattomuudestamme uskomaan Suomen porvaristosta sitä, että se kivääri kädessä hyökkäisi meitä vastaan. Myöskään emme olleet tottuneet siihen ajatukseen, että meidän tulisi joskus lähteä asestautunutta porvaristoa vastaan henkemme kaupalla puolustamaan sitä mikä meille oli kallista. Kolmen vuoden aikana täällä ollen on meille alkanut selvitä venäläisten toverien syvempi vallankumouksellinen tietoisuus. Vaikka meidät kieli eroittaakin, muutamissa suhteissa toisenlainen ajatustapa, sekä jossain määrin ulkonaiset elämän ilmiöt, niin sittenkin yhteinen proletaarinen etu on se, joka suhteemme yhä lujemmaksi on kiinnittänyt sellaiseksi, ettei se enää voi rikkoontua. Se raja, joka Rajajokea tai muita viivoja myöten rauhanneuvottelujen kartalle piirretään, ei koskaan voi muodostua rajaksi Venäjän työväen ja Suomen työtätekevien välille. Se entinen eroittava raja on vuodatetulla verellä pesty pois. Ja vaikkapa te läksisitte Suomeen, niin kyllä luokkataistelu silti entisel luokkainne väliset rajat säilyttää. Työväenluokkaa siellä sitoo verenliitto täällä oleviin. Ja niin kauan, kuin kapitalistisia valtioita on olemassa, seisoo myöskin kaksi vastakkaista voimaa vastatusten. Jokainen meistä täällä, niin hyvin Suomessa kuin muuallakin ymmärtää, ettei yhteiskunnallinen kehitys ole vielä pysähtynyt. On totta, että me ehkä olimme odottaneet yhteiskunnallisen vallankumouksen tulevan nopeammin, mutta vaikka se on viivähtänyt myöhemmäksi kuin olimme kuvitelleet, niin ei kuitenkaan ole epäilystä siitä, että maailma mahtavin askelin siitä kulkee työväen valtaa kohti. Tässä suhteessa on Venäjän vallankumous ollut voimakkaana uran aukojana. Se on innostuttavalla ja ylevällä esimerkillään vahvistanut kaikkialla uskoa työväen voimaan kaikista niistä mahdollisista varjopuolista huolimatta, joita olette tekin vaikeissa olosuhteissa ympärillänne havainneet. Vallankumous ei aina kulje edeltäkäsin tehtyjen piirustusten mukaan. Ääriviivat voidaan vetää, mutta ei tuhansia eri pikkuseikkoja. Ne on meidän opittava usein äärettömän kovillakin kokemuksilla. Kuvaannollisesti sanoen: tämän kolmen vuoden aikana on Venäjän työväki saanut maksaa kokemuksistaan niitä oppirahoja, joita muitten ei ehkä tarvitse enää yhtä kalliilla suorittaa.

Kun kolme vuotta sitten lähdettiin työväen valtaa rakentamaan, niin ei ollut eikä voinut olla piirustuksia. Kaikki oli luotava työtätehtäessä. Täytyi yht'äkkiä asettaa satoja ja tuhansia tovereita tehtäviin, joissa ei kellään ollut kokemusta. Täytyi ottaa rohkeasti askeleita raivaamattomaan metsään, missä ei ollut usein polun tapaistakaan. Suunnistakaan ei oltu aina selvillä. Tällöin pakostakin jouduttiin tekemään harha-askeleita. Pantiin väärä mies hänelle so-